ÁC LAI ÁC BÁO
(Trảm Mã Trà)

Thuở xa xưa, vào đời nhà Trần có vị vua giàu lòng nhân đức. Một hôm quan ngự sử dâng lên vua khay trà và tâu rằng:

- Muôn tâu hoàng thượng, xin dâng lên ngài khay trà quí gọi là: "Trảm Mã Trà".

Vua hỏi:

- Khanh giải thích cho trẫm hiểu thế nào là Trảm Mã Trà?

Quan ngự sử tâu:

- Bẩm hoàng thượng, tức là người ta để cho con ngựa thật đói vài ba ngày, đoạn họ thả ngựa vào vườn trà tươi để ngựa ăn no, đoạn họ dắt ngựa về nhà chờ khi mặt trời vừa lặn là họ chém đứt đầu ngựa (xử trảm), rồi mổ bụng ngựa lấy bao tử ra, họ đem bao tử đó ủ chỗ không có ánh sáng, chờ 7 ngày đêm cho trà bên trong bao tử ngựa lên men, rồi họ mới mổ bao tử lấy trà ra sấy khô. Như vậy gọi là: Trảm mã trà.

Vua liền phán rằng:

- Trẫm muốn gặp người đã phát minh ra cách chế biến loại trà này trước khi trẫm uống nó.

Quan ngự sử lập tức cho người đi mời Lão Phu ở miền thượng du núi Ba Vì, là người đã sáng chế ra loại trà quí này. Chiếu chỉ tới địa phương. Ông chánh tổng Nguyễn Bình bắt Lão Phu đem ra bờ suối chặt đầu, thây băm ra làm nhiều mảnh vứt xuống suối cho cá ăn. Đoạn Nguyễn Bình về triều ra mắt quốc vương và tâu rằng:

- Muôn tâu thánh thượng, kẻ hạ thần chính là người đã sáng chế và thực hiện qui trình sản xuất Trảm Mã Trà để dâng lên hoàng thượng đấy ạ!

Đức vua thong thả nhìn ngắm Nguyễn Bình từ đầu tới chân và nhủ thầm: Thân hình vóc dáng, mặt mũi Nguyễn Bình cũng như mọi người bình thường khác, mà tâm ý của y sao lại độc ác đến thế nhỉ? Trong lúc Nguyễn Bình thì nghĩ khác, y phấn khởi chờ đợi vua khen ngợi và ban ân thưởng để "xênh xang áo gấm về làng" sẽ vênh vang cùng thiên hạ... Một lúc sau vua mới nói:

- Cho gọi Đao Phủ Thủ dẫn Nguyễn Bình ra pháp trường chém đầu y như hắn đã chém đầu ngựa để chế ra Trảm Mã Trà, ngõ hầu cho hắn thực chứng sự bị chém đầu sẽ cảm nhận ra làm sao.

Nguyễn Bình đang hồ hởi bỗng chuyển sang run sợ hết hồn và y thưa rằng:

- Muôn tâu thánh thượng, con xin thành khẩn khai trình. Người sáng chế và thực hiện Trảm Mã Trà không phải là hạ thần, mà là Lão Phu ở ven rừng Bản Thượng tại núi Ba Vì. Được tin hoàng thượng tìm người có công, hạ thần ngỡ là được trọng thưởng, nên hạ thần đã chém đầu Lão Phu, băm ra nhiều mảnh cho cá ăn cả rồi. Xin đức vua tha tội cho hạ thần.

Đức vua nghe đến đây, ngài bàng hoàng tâm trí, đoạn Ngài nói:

- Thì ra kẻ giết Lão Phu lại chính là bệ hạ ư! Ta đã mượn tay nhà người để giết Lão Phu! Trời! Trẫm là kẻ sát nhân rồi... Ngài bật khóc thành tiếng. Khiến các quan văn võ cuống cả lên đồng quì xuống trước bệ rồng.

Lúc này hoàng hậu Ỷ Lan đứng dậy chắp tay tâu:

- Bẩm đức vua, thần thiếp xin có đôi lời bọc bạch như sau: Lão Phu là kẻ ham cái hương vị của một chén trà hơn cả sinh mạng con ngựa. Nên: "Ác Lai Ác báo", y đã bị kẻ cầu lợi hám danh là Nguyễn Bình chặt đầu, phanh thây chẳng khác nào như y đã trảm đầu ngựa để lấy trà. Như thế là Lão Phu đã gieo nhân nào và Lão Phu đã gặt quả ấy qua tay Nguyễn Bình. Còn Bệ hạ chỉ là đấng tạo cơ duyên cho nhân trổ ra quả mà thôi. Có chăng, còn lại Nguyễn Bình, thì hắn ta đã bị cơ duyên mà bệ hạ tạo để hắn giết Lão Phu ngõ hầu cho luật nhân quả vận hành được cân bằng. Cho nên thần thiếp xin trình lên hoàng thượng 2 điều:

1) Đức vua vô can, nếu có chỉ là tạo điều kiện cho nhân trổ ra quả sớm hơn, ngay kiếp này, thay vì nhiều kiếp khác.

2) Xin bệ hạ tha bổng Nguyễn Bình, vì chính y là kẻ đã thực hiện định luật : Ác lai ác báo. Tuy nhiên, cái nghiệp giết Lão Phu y vẫn phải mang theo đi luân hồi sinh tử. Vậy xin hoàng thượng soi xét. Nói tới đây hoàng hậu ngồi xuống.

Đức vua lên tiếng:

- Các khánh hãy bình thân. Trẫm y tấu lời hoàng hậu và truyền lệnh đem tất cả số Trà Trảm Mã nấu thành nước và đổ cả xuống sông như chiêu hồn cho con ngựa và kể từ nay ta cấm ngặt trong dân gian không ai được sản xuất trà kiểu này nữa. Đó là lời Đức vua đời nhà Trần.

PVT